

Ang Basahon ni Daniel - Numero Dose

Kangitngit

Jeff Pippenger

2023-12-07

Ang usa ka pulong o usa ka hugpong sa mga pulong nga gidoble sulod sa dinasig nga pulong maoy usa ka simbolo sa mensahe sa ikaduhang anghel.

Ug sa ikaduhang tuig sa paghari ni Nabucodonosor, si Nabucodonosor nagdamgo ug mga damgo, nga tungod niini ang iyang espiritu nasamok, ug ang iyang pagkatulog mipahawa gikan kaniya. Unya ang hari nagsugo sa pagtawag sa mga salamangkero, ug sa mga astrologo, ug sa mga mananambal pinaagi sa salamangka, ug sa mga Caldehanon, aron ipakita sa hari ang iyang mga damgo. Busa miadto sila ug mibarog sa atubangan sa hari. Ug ang hari miingon kanila, Ako nagdamgo ug usa ka damgo, ug ang akong espiritu nasamok aron mahibaloan ang damgo. Daniel 2:1–3.

Sa “kangitngit” sa gabii, si Nabucodonosor nagdamgo mahitungod sa usa ka larawan, apan dili niya mahinumdoman ang damgo. Sa usa ka damgo sa gabii, nagdamgo siya mahitungod sa usa ka larawan, apan ang damgo sa maong larawan sama ka ngitngit sa iyang pagsabot ingon sa gabii sa dihang gidamgo niya ang damgo.

Unya misulti ang mga Caldehanon sa hari sa pinulongang Siriahanon: O hari, mabuhi ka sa walay kataposan; isugilon sa imong mga ulipon ang damgo, ug among ipakita ang hubad. Mitubag ang hari ug miingon sa mga Caldehanon: Ang butang nahikalimtan ko na; kon dili ninyo ipahibalo kanako ang damgo, uban sa hubad niini, pagaputlon kamo sa mga tipik, ug ang inyong mga balay himoon nga tapok sa kinalibang. Apan kon inyong ipakita ang damgo ug ang hubad niini, makadawat kamo gikan kanako ug mga gasa ug mga balus ug dakung kadungganan; busa ipakita ninyo kanako ang damgo ug ang hubad niini. Daniel 2:4–7.

Ang pagsulay sa damgo ni Nabucodonosor mahitungod sa hulagway maoy usa ka pagsulay nga gilaraw aron maila kon kinsa ang makahimo sa paghatag ug husto nga mahimantalaong paghulagway sa usa ka hulagway nga natabonan sa kangitngit, uban ang paghubad sa sulod sa damgo. Ang mensahe sa ikaduhang manulonda nga nahiusa sa mensahe sa Tunga sa Gabii nga Singgit sa kasaysayan sa mga Millerita, gipatipas ni Elias didto sa panagsangka sa Bukid Carmel. Kini usab usa ka pagsulay nga magapadayag, dili lamang kon kinsa ang tinuod nga Dios, kondili usab kon kinsa ang tinuod nga manalagna. Si William Miller, nga giingon sa Sister White sa tin-aw nga paagi nga gipatipas ni Elias, nagrepresentar kang Elias didto sa Bukid Carmel. Apan dili si William Miller mismo ang girepresentahan, maingon man, kondili ang mga lagda sa mahimantalaong paghubad nga siya giyahan sa pagsabot. Didto sa Bukid Carmel, ang mga manalagna sa lalaking dios nga si Baal ug ang mga manalagna sa babaeng dios nga si Ashtaroth gipakita nga mga mini nga manalagna. Sa kasaysayan sa mga Millerita, ang mga Protestante nga mga iglesia gipakita nga mga mini nga manalagna, sumala sa gipatipas sa Bukid Carmel.

Sa dihang gipadayag sa mga Protestante nga mga iglesia ang ilang pagsalikway sa mga lagda sa paghubad sa tagna ni William Miller, nahimo sila nga mga anak nga babaye sa Roma. Sa pagtagna, ang usa ka anak nga babaye maoy hulagway sa iyang inahan. Ang pagsulay nga napakyasan sa mga Protestante diha sa kasaysayan sa mga Millerita mao ang pagsulay nga nag-ila ug nagmugna sa usa ka hulagway (anak nga babaye) sa mapintas nga mananap. Didto gipadayag ang sungay sa tinuod nga Protestantismo sa pagsupak sa sungay sa apostatang Protestantismo. Si Nabucodonosor nagkinahanglan ug usa ka paghubad, ug sa pagbuhat niana, siya sa pagmatagnaon nga paggiya sa Dios nalambigit sa pagpatungha sa usa ka pagpadayag sa bakak ug sa tinuod nga mga manalagna.

Sila mitubag pag-usab ug miingon, Ipasulti sa hari sa iyang mga alagad ang damgo, ug among ipadayag ang kahulogan niini. Mitubag ang hari ug miingon, Nasayod ako sa pagkatinuod nga gusto lamang ninyong palabyon ang panahon, tungod kay nakita ninyo nga ang butang nahilayo na kanako. Apan kon dili ninyo ipahibalo kanako ang damgo, usa ra ang hukom alang kaninyo: kay nag-andam kamo ug bakak ug dunot nga mga pulong aron isulti sa akong atubangan, hangtod nga mausab ang panahon: busa isulti ninyo kanako ang damgo, ug masayod ako nga mahimo ninyo ipadayag ang kahulogan niini. Daniel 2:7–9.

Sa pagtapos sa mga panahon sa pagsulay, ang kalainan nga napakita didto sa Bukid sa Carmel, ug niadtong Oktubre 22, 1844, gipakita usab diha sa Daniel kapitulo dos. Sa tulo ka mahimatikdanong hulagway sa panagna sa Bukid sa Carmel, sa kasaysayan sa mga Millerite, ug sa damgo ni Nabucodonosor mahitungod sa larawan, ang pagpasiugda anaa sa husto nga paghubad sa panagna ingon sa gilarawan ni Elias, Miller, ug Daniel. Ang paghubad sa damgo mao ang mensahe nga ginabuksan sa kasaysayan diin ang duha ka hugpong sa mga manalagna gipadayag.

Mitubag ang mga Caldeanhon sa atubangan sa hari, ug miingon, Walay tawo sa ibabaw sa yuta nga makapakita sa butang sa hari; busa walay hari, ginoo, ni magmamando, nga nangayo ug ingon nianang mga butanga sa bisan kinsang salamangkero, o astrologo, o Caldeanhon. Ug talagsaon nga butang ang gipangayo sa hari, ug walay laing makapakita niini sa atubangan sa hari, gawas sa mga dios, kansang puloy-anan wala uban sa unod. Tungod niini nasuko ang hari ug napungot pag-ayo, ug nagsugo sa paglaglag sa tanang mga manggialamong tawo sa Babilonia. Daniel 2:10–12.

Sa Bukid sa Carmel, si Elias maoy nagsugyot sa pagsulay, ug ang pagsulay nga iyang gisugyot dili lamang aron ipadayag kon kinsa ang matuod nga Dios, kondili usab kon kinsa ang matuod nga manalagna. Sa Daniel kapitulo dos, ang mga Caldeo mao ang nagpaila sa pagsulay nga nagpadayag sa kalainan tali sa matuod ug sa mini. Ilang gipatin-aw nga ang hubad nga gipangita ni Nabucodonosor mailhan lamang pinaagi sa Dios, ug dili pinaagi sa mga tawo. Nagsumbong usab sila nga ang relasyon tali ni Nabucodonosor ug sa iyang relihiyosong mga manggialamon sayop nga relasyon sa dihang miingon sila nga “it is a rare thing that the king requireth.” Giandom nila nga ang hari, nga nagarepresentar sa Estado, magpalayo sa relihiyosong larangan diin sila gikasabotan nga mao ang mga awtoridad. Wala sila mosupak batok sa mga prinsipyo sa panaghiusa sa iglesia ug estado; ang ilang gisupak mao nga si Nabucodonosor, nga nagarepresentar sa Estado, nagkinahanglan nga siya maoy magmando sa iglesia. Mahupay unta sila sa usa ka relasyon sa iglesia-ug-estado kon ang mga pangulong relihiyoso maoy maghari ibabaw sa estado.

Ang pagsulay sa larawan sa mananap mao ang dapit diin kita magbuot sa atong walay kataposang padulngan—maingon sa damgo ni Nabucodonosor bahin sa larawan—usa ka pagsulay sa kinabuhi o kamatayon.

Ug migula ang sugo nga pagapatyonon ang mga manggialamon; ug ilang gipangita si Daniel ug ang iyang mga kauban aron pagapatyonon. Unya si Daniel mitubag uban ang tambag ug kaalam kang Arioch, ang kapitan sa mga magbalantay sa hari, nga migula aron pagapatyonon ang mga manggialamon sa Babilonia: Siya mitubag ug miingon kang Arioch, ang kapitan sa hari, Nganong ingon man kadali ang sugo gikan sa hari? Unya gipahibalo ni Arioch kang Daniel ang maong butang. Daniel 2:13–15.

Sa dihang si Daniel napasidlakan mahitungod sa pagsabot sa mga kahimtang sa kinabuhi ug kamatayon sa damgo sa hulagway nga wala pa mailhi niadtong panahona, siya nagarepresentar sa pagkapasidlak sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo ngadto sa kamatuoran nga anaa sila sa kasaysayan sa ikaduhang ug makita nga pagsulay sa tulo-ka-ang-ang nga proseso sa pagsulay. Apan si Daniel dili lamang nagarepresentar niadtong nagpili sa pagkaon sa husto nga pagkaon, ug busa nakapasar sa nahaunang pagsulay, kondili nagarepresentar usab sa tawhanong representante nga gihatagan sa Dios ug pinasahi nga pagsabot ngadto sa biblikanhong tagna.

Mahitungod niining upat ka mga bata, gihatagan sila sa Dios ug kahibalo ug kahanas sa tanang pagtulon-an ug kaalam; ug si Daniel may pagsabot sa tanang mga panan-awon ug mga damgo. Daniel 1:17.

Bisan tuod nga ang upat ka matinumanong Hebreohanon tanan nakapasar sa pagsulay bahin sa pagkaon, si Daniel maoy gipili ingon nga mensahero sa mga panan-awon ug mga damgo. Si Daniel nagrepresentar sa mensaherong propetiko sumala sa pagrepresentar niini ni Elias, ni Juan Bautista, ni Juan nga Tigpadayag, ni William Miller, ug sa Future for America. Ang mensaherong propetiko dili gayud mabulag gikan sa propetikong pagsulay.

Sa panahon ni Cristo, kadtong nagsalikway sa pagpamatuod ni Juan, dili makabenepisyo kang Jesus. Sa kasaysayan sa mga Millerite, kadtong nagsalikway sa unang mensahe (girepresentahan ni William Miller), dili makabenepisyo sa ikaduhang mensahe. Sa duha ka mga kasaysayan ang mga matinumanon wala makaila kon asa padulong ang proseso sa pagsulay. Ang mga tinun-an midumili sa pagtan-aw sa krus, bisan tuod tin-aw gayod nga gisultihan sila nga kini mahitabo. Ang mga Millerite dili makakita sa dakong kapakyasan. Si Daniel, sa dihang gipahibaloan ni Arioch mahitungod sa mga kahimtang sa kinabuhi ug kamatayon nga nalangkit sa damgo ni Nabucodonosor bahin sa hulagway, wala mahibalo kon unsa ang sulod sa damgo o kon asa padulong ang pagsulay sa hulagway. Ang iyang nahibaloan lamang mao nga kini usa ka kahimtang sa kinabuhi ug kamatayon. Busa, si Daniel nagkinahanglan ug panahon aron masabtan ang paghubad.

Unya si Daniel misulod, ug nangayo sa hari nga hatagan siya niini ug panahon, aron iyang ipadayag sa hari ang kahulogan. Daniel 2:16.

Gipadayag ni Daniel ang pagtuo diha sa pagkaon (metodolohiya) nga iyang gituyo nga kan-on sa unang pagsulay. Busa gihatagan siya ug panahon, maingon man ang mga tinun-an sa panahon ni

Cristo. Ang panahong gihatag sa mga tinun-an mao ang gilay-on sa panahon sa kamatayon ni Cristo, sa iyang paglubong, pagkabanhaw, ug sa iyang unang pagkayab ngadto sa langit, sa dili pa Siya nakigkita sa mga tinun-an sa dalan paingon sa Emmaus, ug unya pag-usab didto sa itaas nga lawak. Unya sa katapusan sa maong panahon Iyang ginhuyopan sila sa Espiritu Santo.

Ug sa diha nga napamulong na niya kini, ginhuyopan niya sila, ug miingon kanila, Dawata ninyo ang Balaang Espiritu. Juan 20:22.

Si Ezequiel nanagna, ug ang mga patay nga bukog gihiusa pag-usab. Unya si Ezequiel nanagna pag-usab, ug ang Espiritu Santo gihuyopan ngadto sa mga lawas nga bag-ong naporma, ug sila mitindog ingon nga usa ka gamhanang kasundalohan. Sa dihang si Cristo mihuyop sa mga tinun-an, Iyang giablihan ang ilang salabutan.

Unya giablihan niya ang ilang salabutan, aron ilang masabtan ang mga kasulatan. Lucas 24:25.

Ang tanang mga manalagna nagsulti mahitungod sa katapusan sa kalibotan, ug si Daniel dili eksepsiyon. Ang panahon nga iyang gihangyo usa ka yugto sa panahon aron siya makadawat ug kahayag. Ang panahon sa paghulat alang sa mga Millerite mao ang gikan sa unang kapakyasan hangtod nga ilang naila nga anaa sila sa panahon sa paglangan, nga may kalabutan sa mga tagna sa Mateo kapitulo 25 ug sa Habakuk kapitulo 2. Ang kasaysayan sa panahon sa paglangan diha sa kasaysayan sa mga Millerite natuman sa panahon sa mensahe sa ikaduhang manulonda. Ang Daniel kapitulo 2 nagrepresentar nianang maong kasaysayan, busa ang iyang hangyo alang sa panahon sa matagnaong paagi nahuyon sa panahon sa paglangan sa mga Millerite. Busa, ang hangyo ni Daniel alang sa panahon ug ang panahon sa paglangan sa mga Millerite nagrepresentar sa panahon sa paglangan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nga nagsugod niadtong Hulyo 18, 2020.

Ang hangyo ni Daniel alang ug panahon aron masabtan ang damgo ni Nabucodonosor mahitungod sa hulagway girepresentar diha sa Pinadayag kapitulo onse isip ang tulo ug tunga ka adlaw diin ang duha ka saksi naghigda nga patay sa dalan. Sa kasaysayan sa tulo ug tunga ka adlaw sa Pinadayag onse, ang tulo ug tunga ka adlaw nga simbolikong nagarepresentar sa usa ka manalagnong kamingawan, adunay usa ka tingog nga nagasinggit. Ang tawhanong tingog nga gigamit sa Maglilipay aron pukawon ug buhion ang mga patay nga uga nga mga bukog girepresentar ni Daniel, nga gihatagan sa manalagnong pagpadayag sa kon unsa ang damgo ug unsay girepresentar niini. Ang tingog nga nagasinggit sa kamingawan gihatagan ug manalagnong pagsabot sa mga damgo ug mga panan-awon, sumala sa girepresentar ni Daniel. Ang tingog nagasinggit, sa ingon nagpaila nga siya gihatagan sa mensahe sa Tunga-tunga sa Gabii nga Singgit, ug ang singgit gihatag sa tungang gabii, nga nagarepresentar sa kangitngit.

Sa labing halalum nga kangitngit sa tungang gabii, ang tingog (Daniel) gihatagan ug pagsabot sa usa ka mensahe nga natabonan sa kangitngit. Ang sugo nga gihatag sa tingog (Ezekiel) mao ang pagpanagna ngadto sa mga patay nga uga nga mga bukog. Ug sa dihang iyang gibuhat kini, ang Manlalaban gihuypan ngadto sa mga patay diha sa dalan ug sila “gibuhi pag-usab.” Apan ang pagkapukaw mahimo lamang pinaagi sa pag-ampo. Ang pag-ampo maoy usa ka timailhan sa dalan sa kasaysayan sa pagkapukaw sa mga patay nga uga nga mga bukog nga gipamatay diha sa dalan.

Si Daniel, sa pagkamapropetiko, nagrepresentar niana nga timailhan sa dalan, diha gayud sa tukmang dapit diin ang maong timailhan sa dalan giila.

“Ang usa ka pagpabuhi pag-usab sa tinuod nga pagka-diosnon sa atong taliwala mao ang labing daku ug labing dinalian sa tanan natong mga kinahanglanon. Ang pagpangita niini kinahanglan mao ang atong unang buluhaton. Kinahanglan adunay mainiton nga paningkamot aron maangkon ang panalangin sa Ginoo, dili tungod kay ang Dios dili andam sa paghatag sa Iyang panalangin kanato, kondili tungod kay kita dili andam sa pagdawat niini. Ang atong langitnong Amahan labi pang andam sa paghatag sa Iyang Espiritu Santo kanila nga mangayo Kaniya, kay sa mga ginikanan dinhi sa yuta sa paghatag ug maayong mga gasa sa ilang mga anak. Apan atong buluhaton kini, pinaagi sa pagsugid, pagpaubos sa kaugalingon, paghinulsol, ug mainitong pag-ampo, ang pagtuman sa mga kondisyon nga sa ibabaw niini ang Dios nagsaad sa paghatag kanato sa Iyang panalangin. Ang usa ka pagpabuhi pag-usab mapaabot lamang ingon nga tubag sa pag-ampo. Samtang ang katawhan hilabihan ka walay bahin sa Balaang Espiritu sa Dios, dili sila makadayeg sa pagwali sa Pulong; apan sa dihang ang gahum sa Espiritu makahikap sa ilang mga kasingkasing, nan ang mga wali nga ihatag dili mahitabo nga walay epekto. Giyahan sa mga pagtulon-an sa Pulong sa Dios, uban sa pagpakita sa Iyang Espiritu, sa paggamit sa maayong pag-ila, kadtong motambong sa atong mga tigum makabaton ug bililhon nga kasinatian, ug sa pagpauli na sa ilang mga panimalay, maandam sa paghatag ug maayong impluwensiya.”

Ang mga tigdalá sa karaang bandila nasayod kon unsa ang pagpakigbisog uban sa Dios diha sa pag-ampo, ug ang pagkalipay diha sa pagbu-bu sa Iyang Espiritu. Apan sila nangahanaw na gikan sa entablado sa kalihokan; ug kinsa man ang motungha aron mopuli sa ilang mga dapit? Naunsa man ang nagatubong nga kaliwatan? Nakabig ba sila ngadto sa Dios? Nahigmata ba kita sa buluhaton nga nagapadayon diha sa langitnong santuwaryo, o nagahulat ba kita nga may moabut nga usa ka mapugsanon nga gahum ibabaw sa iglesya sa dili pa kita mapukaw? Nagalaum ba kita nga makita nga ang tibuok iglesya mapukaw pag-usab? Kana nga panahon dili gayud moabot.

“Adunay mga tawo sulod sa iglesya nga wala makabig, ug nga dili makighiusa sa mainiton, madaugong pag-ampo. Kinahanglan atong sugdan ang buluhaton sa tagsatagsa. Kinahanglan kita mag-ampo labaw pa, ug mosulti ug diyutay. Nagdagsang ang pagkadili-matarung, ug ang katawhan kinahanglan tudloan nga dili matagbaw sa dagway sa pagka-diyosnon nga walay espiritu ug gahum. Kon kita masinabtanon sa pagsusi sa atong kaugalingong mga kasingkasing, sa pagsalikway sa atong mga sala, ug sa pag-usab sa atong daotang mga hilig, ang atong mga kalag dili mapataas ngadto sa kakawangan; kita dili mosalig sa atong kaugalingon, nga adunay nagapabiling pagbati nga ang atong igo nga katakus gikan sa Dios.”
Selected Messages, basahon 1, 121, 122.

Pinasukad sa pagtoo diha sa kalan-on nga gipili ni Daniel nga kan-on, gidala siya dayon ngadto sa usa ka makita nga proseso sa pagsulay nga nagkinahanglan kaniya sa paggamit sa pamaagi nga girepresentahan sa iyang kalan-on, aron una nga ipasalig nga ang iyang Dios mao ang magaila ug maghubad sa damgo, ug unya ipahigayon ang pagpahayag niana nga damgo ngadto sa hari. Anaa kaniya ang husto nga kalan-on, o ang husto nga pamaagi, ug dayon gikinahanglan nga iyang

makita nga ipadayag ang iyang pagtoo pinaagi sa pagpahibalo sa mensahe sa damgo ni Nabucodonosor bahin sa larawan nga anaa sa hingpit nga “kangitngit.” Ang iyang sunod nga lihoc mao ang makita nga pagpadayag sa iyang pagtoo, kay unya gigamit niya ang balaan nga pormula alang sa katawhan sa Dios sa diha nga sila mahimutang sa kangitngit.

“Ang kangitngit sa daotan nagalibot niadtong mga nagapasagad sa pag-ampo. Ang hinay nga mga tintal sa kaaway nagdani kanila ngadto sa pagpakasala; ug kining tanan tungod kay wala nila gamita ang mga katungod nga gihatag sa Dios kanila diha sa langitnong pagtudlo sa pag-ampo. Nganong ang mga anak nga lalake ug mga anak nga babaye sa Dios magpanuko man sa pag-ampo, nga ang pag-ampo mao ang yawe diha sa kamot sa pagtuo aron maablihan ang tipiganan sa langit, diin gitigum ang walay-utlanan nga mga bahandi sa Labing Gamhanan? Kon walay walay-paghunong nga pag-ampo ug matinguhaong pagtukaw, anaa kita sa kakuyaw nga mahimong mapasagdanon ug mahisalaag gikan sa matarong nga dalan. Ang kabatok nagapangita sa kanunay sa pagpugong sa dalan paingon sa trono sa kalooy, aron kita dili makadawat pinaagi sa mainiton nga pagpangamuyo ug pagtuo sa grasya ug gahum sa pagsukol sa tintasyon.” Steps to Christ, 94.

Tungod sa kangitngit sa sulod sa damgo ni Nabucodonosor sa kagabhion, si Daniel mipisan uban sa iyang tulo ka kauban ug nag-ampo.

Unya si Daniel miadto sa iyang balay, ug gipahibalo ang maong butang kang Hananiah, Mishael, ug Azariah, nga iyang mga kauban: Aron sila mangayo ug mga kalooy gikan sa Dios sa langit mahitungod niining tinago; aron si Daniel ug ang iyang mga kauban dili malaglag uban sa uban nga mga manggialamon sa Babilonia. Unya ang tinago gipadayag kang Daniel pinaagi sa usa ka panan-awon sa kagabhion. Unya gidayeg ni Daniel ang Dios sa langit. Mitubag si Daniel ug miingon, Dalaygon ang ngalan sa Dios sa walay katapusan ug sa walay katapusan: kay iya ang kaalam ug ang gahum: Ug siya mao ang nagausb sa mga panahon ug sa mga tinghuran: iyang tangtangan ang mga hari, ug iyang ipahamutang ang mga hari: siya nagahatag ug kaalam sa mga manggialamon, ug kahibalo kanila nga may salabutan: Siya nagapadayag sa halalum ug sa mga tinago nga mga butang: siya nahibalo kon unsa ang anaa sa kangitngit, ug ang kahayag nagapuyo uban kaniya. Nagapasalamat ako kanimo, ug nagadayeg ako kanimo, Oh ikaw nga Dios sa akong mga amahan, nga naghatag kanako ug kaalam ug gahum, ug karon gipahibalo mo kanako ang among gipangayo kanimo: kay karon gipahibalo mo kanamo ang butang sa hari. Daniel 2:17–23.

Unya gihatagan si Daniel ug balos Niya nga “nakahibalo sa anaa sa kangitngit.” Ang kalihokan alang sa balaod sa Domingo nagapadayon diha sa kangitngit, ug kadtong nanag-angkon nga nagakaon sa langitnong pagkaon gikinahanglan nga makaila sa pagporma sa larawan sa mananap nga mapintas, nga nagaandam sa relihiyoso ug politikanhong plataporma alang sa pagpatuman sa timaan sa awtoridad sa kapapahan.

Ang ikaduhang kapitulo sa Daniel wala lamang nag-ila sa kasaysayan sa ikaduhang manulonda diha sa kasaysayan sa mga Millerite, kondili mas direkta niyang gihulagway ang kasaysayan sa ikaduhang manulonda sulod sa kalihokan sa ikatulong manulonda. Diha sa pagsulay sa damgo ni Nabucodonosor mahitungod sa larawan, girepresentahan ang pagsulay sa larawan sa mapintas nga

mananap. Ang mga propetikong lakang sa katawhan sa Dios sa ilang pagmata sa mga kahimtang sa kinabuhi ug kamatayon nga may kalabotan sa nagaabot nga balaod sa Domingo, ginailhan sa tin-aw kaayo ug piho sa mga basahon sa Daniel ug Pinadayag.

Si Daniel nagrepresentar sa mensahero sa kasaysayan diin ang mensahe sa kinabuhi-o-kamatayon sa damgo bahin sa larawan gipagula. Nagbarog siya ibabaw sa pagkaon nga iyang nasabtan na, ug pinaagi sa pagtoo nagaingon nga ang Dios makapahibalo sa panan-awon, apan nangayo siya ug panahon. Ang panahon mao ang panahon sa paglangan. Sa katapusan sa panahon sa paglangan, gihatagan siya ug kahibalo sa nahilakip sa mangitngit nga damgo ni Nabucodonosor, apan dili lamang kana. Dili lamang siya nakadawat ug pagsabot sa damgo bahin sa larawan, nga naglarawan sa larawan sa mananap ug sa pagsulay nga nahisakop niini, kondili sa katapusan usab sa panahon sa paglangan nagadayeg siya sa Dios tungod kay ang Dios “nagahatag ug kaalam sa manggialamon, ug kahibalo kanila nga may pagsabot: Siya nagapadayag sa lawom ug tinago nga mga butang: Siya nahibalo sa anaa sa kangitngit, ug ang kahayag nagapuyo uban kaniya.”

Si Daniel dinhi nagapahimutang sa iyang pagdayeg sulod sa kahimtang nga adunay “pagdugang sa kahibalo,” kay siya nga nagaila diha sa kapitulo dose nga ang “mga manggialamon” makasabut sa “pagdugang sa kahibalo,” nagadayeg usab sa Dios nga Siya mihatag ug “kaalam” ug “kahibalo” ngadto sa “mga manggialamon.” Direkta niyang gipasabot ang mga manggialamong ulay, ug nagdugtong sa iyang panahon ngadto sa panahon sa paglangan. Iyang gipahimutang ang hulagway nga makita diha sa kapitulo dos direkta sulod sa hingpit nga katumanan sa panahon sa paglangan sa Mateo 25 diha sa kalihukan sa ikatulong manulonda. Labaw pa ka mahinungdanon mao ang kamatuoran nga ang basahon sa Pinadayag nagaila nga sa dili pa ang pagsira sa panahon sa pagsulay, si Juan gisugo nga dili pagtimrihan ang mga pulong sa mga tagna sa mga basahon ni Daniel ug sa Pinadayag, kay sila mao ang samang basahon.

Ug miingon siya kanako, Ayaw timri ang mga pulong sa tagna niining basahona; kay haduol na ang panahon. Ang dili matarung, pasagdi siya nga magpadayon sa pagkadili matarung gihapon; ug ang mahugaw, pasagdi siya nga magpadayon sa pagkahugaw gihapon; ug ang matarung, pasagdi siya nga magpadayon sa pagkamatarung gihapon; ug ang balaan, pasagdi siya nga magpadayon sa pagkabalaan gihapon. Pinadayag 22:10, 11.

Ang panahon nga pagabuksan ang mga tagna ni Daniel ug sa Pinadayag mao ang panahon sa paglangan diha sa sambingay sa napulo ka mga ulay, ug kana nga panahon girepresentahan sa hangyo ni Daniel alang sa panahon. Ang iyang hangyo alang sa panahon gisundan sa pag-ampo, nga kinahanglan mahitabo sa dili pa ang pagkabanhaw sa mga patay nga uga nga mga bukog. Sulod niana nga yugto sa panahon diin gipadayag ang pagdugang sa kahibalo ug ang pagsabot sa hulagway sa damgo nga gitabonan sa kangitngit, gibuhat sa Dios ang laing butang alang kang Daniel. “Siya nagapadayag sa halalum ug tinago nga mga butang.” Ang tinago nga butang sa kasaysayan sa Tunga-tungang Singgit mao ang tagna diha sa Pinadayag nga ginabuksan sa wala pa ang panapos sa panahon sa pagsulay. Kadtong “halalum ug tinago” nga butang mao ang “kamatuoran.”

Ang kamatuoran nahimong maong yawe sa tagna nga gibuksan ngadto sa mensahero nga girepresentahan ni Daniel, nga nagtugot nga maila ang tinagong kasaysayan sa “pito ka mga dalugdog.” Ang tinagong kasaysayan mao ang kasaysayan sa tulo ka mga timaan sa dalan. Ang una usa ka kapakyasan sa pagpaabot ug ang ulahi usa ka kapakyasan sa pagpaabot, sumala sa gihulagway sa kasaysayan sa mga Millerita. Ang Hebreohanon nga pulong nga gihubad nga “kamatuoran” gibuhat sa “Katingalahang Lingguwista,” pinaagi sa paghiusa sa nahauna, ikapulog-tulo, ug kataposang letra sa alpabetong Hebreohanon. Si Jesus mao ang nahauna ug ang kataposan, ug Siya mao ang “kamatuoran.” Ang estruktura sa pulong nga gibuhat sa “Katingalahang Lingguwista” nagpaila sa tulo ka mga timaan sa dalan sa tagna nga mao ang tinagong kasaysayan sa “pito ka mga dalugdog,” nga pagapatikan hangtod nga si Daniel nangayo ug “panahon” ug miadto sa pag-ampo.

Ang kapakyasan niadtong Hulyo 18, 2020, mao ang unang timailhan sa dalan, ug kini naghulagway sa kapakyasan nga nalambigit sa kataposan sa tulo ka timailhan sa dalan, nga mao ang balaod sa Domingo. Ang tunga-tungang letra, ang ikanapulog tulo nga letra, usa ka simbolo sa pagsukol, ug simbolo usab kini sa tunga-tungang timailhan sa dalan sa tinagong kasaysayan sa pito ka mga dalugdog. Ang pagsukol gilarawan sa mga buang nga ulay sa Singgit sa Tunga sa Gabii, kay ang Singgit sa Tunga sa Gabii mao ang tunga-tungang timailhan sa dalan sa tulo-ka-lakang nga kasaysayan sa Hulyo 18, 2020, ang Singgit sa Tunga sa Gabii, ug ang haduol-na-kaayo nga balaod sa Domingo. Sa diha nga tungang gabii na, ang panahon mosulod sa ikanapulog tulo nga takna, diin ang makita nga pagpadayag sa mga buang nga ulay gipakita pinaagi sa ilang pag-ila nga sila walay bulawanong lana.

Sa simbolikong “kamingawan” sa “tulo ug tunga ka adlaw” sa Pinadayag kapitulo onse, ang katawohan sa Dios girepresentahan nga anaa sulod sa simbolikong kasaysayan sa tunglo sa “pito ka panahon.” Sa katapusan nianang yugtoa, kinahanglan nilang ilhon nga sila gilugtas, nga sila nakasala, nga ang ilang mga amahan nakasala, nga sila naglakaw nga supak sa Dios ug nga ang Dios naglakaw nga supak kanila. Kadtong pag-ila maoy magdala kanila sa pag-ampo sa pag-ampo sa Levitico beynte-sais. Kadtong pag-ila nga kinahanglan silang mag-ampo sa pag-ampo sa Levitico beynte-sais nagahiuyon sa propetikanhong paagi sa pag-ampo ni Daniel sa Daniel kapitulo dos, ug gihulagway kini pinaagi sa pag-ampo ni Daniel sa kapitulo nuwebe. Ang hinungdan nga si Daniel nag-ampo sa pag-ampo sa Levitico beynte-sais diha sa kapitulo nuwebe gibase sa iyang pag-ila nga atua na siya sa katapusan sa kapitoan ka tuig sa tagna ni Jeremias mahitungod sa pagkabinihag sa katawohan sa Dios.

Kadtong mao gihapong kapitoan ka tuig nagrepresentar sa kasaysayan sa pagpatik sa mga katawohan sa Dios. Kadtong kapitoan ka tuig nagrepresentar sa paghinlo sa Malakias kapitulo tres ug sa duha ka paghinlo ni Cristo sa templo. Nagrepresentar usab sila sa kasaysayan sa pagsulay sa larawan sa mananap. Kana nga kasaysayan nagsugod niadtong Septyembre 11, 2001, ug matapos sa haduol na nga balaod sa Domingo. Sa katapusan niadtong simbolikong kapitoan ka tuig, si Daniel nangita ug “panahon sa paglangay” aron siya makapangamuyo. Ang iyang pag-ampo gitubag sa dihang ang katapusang tinago sa propesiya gipadayag kaniya. Kana nga pagpadayag miabot samtang ang tinuod nga Protestante nga katawohan sa Dios didto pa sa “kamingawan” nga

panahon sa pagkabungkag human sa Hulyo 18, 2020. Niadtong panahona ang “kamatuoran” gipadayag ngadto sa “tingog nga naginggit sa kamingawan”.

Padayonon nato ang Daniel kapitulo dos sa sunod nga artikulo.

Ug ang kasuko sa Ginoo misilaob batok niining yutaa, aron ipahamtang ibabaw niini ang tanang mga tunglo nga nahisulat niining basahona: Ug ang Ginoo ming-ibot kanila gikan sa ilang yuta diha sa kasuko, ug sa kapungot, ug sa dakung kaligutgut, ug gilabay sila ngadto sa laing yuta, ingon sa nahitabo niining adlaw. Ang tinago nga mga butang iya sa Ginoo nga atong Dios; apan ang mga butang nga gipadayag iya kanato ug sa atong mga anak sa walay katapusan, aron atong buhaton ang tanang mga pulong niini nga Kasugoan. Deuteronomio 29:27–29.